

**[„TOATE PROTESTAȚIUNILE
GUVERNULUI...”] – de Mihai
Eminescu [1 aprilie 1883]**

Toate protestațiunile guvernului și foilor sale în cestiunea Dunării nu sunt decât fățarnicii. Am arătat că, încă acum doi ani, „Românul” declarase în numele guvernului că e la timp și cu cale de-a concede Austriei Comisiunea Mixtă, prezidenția permanentă și votul preponderant. În urma zgomotului ridicat de foile opozițiunii guvernul s-a hotărât să urmeze aceeași politică sub alte aparențe: d. Dim. Sturza nu e decât continuatorul fidel al politicei d-lui Boerescu, și a face toate concesiile este de pe acum hotărârea statornică a cabinetului.

Protestațiunile din cei din urmă timpuri nu sunt decât pur și simplu reclame electorale. Odată alegerile terminate în favorul guvernului, el nu va mai găsi nici o piedică în cale pentru a admite în întregul lor stipulațiunile Tractatului de la Londra.

Alegători din colegiul I și al II-lea! Știți care e meritul pentru care ați fost acoperiți cu decorații? Acel merit e să alegeți deputați cari să primească fără discuție cestiunea Dunării române în mâni străine. Precum trădarea de tron e înălțată și decorată, astăzi meritul de căpetenie pe care guvernul nostru [î]l răsplătește este trădarea de țară.

Mai mult; diplomația însăși [î]i dă guvernului nostru acest termen, care se acordă condamnaților la moarte, și nu va face pașii definitivi pentru obținerea concesiunilor decât după ce alegerile vor fi terminate, majoritatea asigurată.

Cine se mai îndoiește despre aceasta n-are decât să citească depeșa din Londra pe care-o reproducem aci. Iată în adevăr ce i se depeșează ziarului „Le Temps” de către corespondentul său:

Conform cu informațiunile mele precedente, lord Grandville a fost însărcinat din partea Conferenței Dunării de-a notifica statelor riverane deciziunile Conferenței și de-a face pe lângă România demersuri amicale, dar stăruitoare, pentru a o

determina să adere la deciziunile reuniunii europene.

Notificarea adresată statelor riverane s-a făcut acum zece zile. Cât despre demersurile ce privesc România – demersuri ce trebuiesc sprijinite colectiv de către toate puterile – ele au fost amânate în comună înțelegere pentru șase săptămâni, adică până după alegerile pentru Parlamentul român cari vor avea loc. Motivul acestei amânări este că puterile, dorind pe d'ouă părți de a nu aduce un element străin de agitațiune în dezbaterile electorale, judecă pe de altă parte că e preferabil de-a aștepta, pentru a lucra pe cale diplomatică, ca puterile guvernamentale și legislative să fie definitiv constituite, după cum va fi rezultatul nouălor alegeri.

Din sorginte autorizată aflu că reprezentantul României a mulțumit plenipotențiarului francez din conferință pentru modificările aduse proiectului primitiv al Comisiunii Europene și a căror inițiativă el a luat-o.

De acord cu depeșa de mai sus, „Le Temps” scrie:

Se știe că Conferința, despărțindu – se, a lăsat un termen deschis de șase luni pentru ratificarea Tractatului de la Londra și a protocoalelor ce-i sunt anexate; totodată i-a lăsat prezidentului facultatea de-a o convoca pentru o ultimă dată, spre a împlini această formalitate. Aceste decizii au fost inspirate de ideea curtenitoare de-a rezerva României un mijloc pentru a reîntra în concertul european. „Times” crede a ști că lord Grandville nu va uza de această facultate înaintea expirării termenului semestrial și, dacă până în acel moment adeziunea României nu va fi sosit la Foreign – office, conferința se va reuni de drept și va sancționa rezoluțiunile sale precedente, cu toată abstențiunea guvernului român. „Times” atribuie guvernului român intenția de-a se strecura, din afacere făcând distincție între Tractatul de la Londra și anexele lui. Dar ziarul englez observă cu drept cuvânt că această distingere e inadmisibilă în practică, pentru că adoptarea reglementului care-a insituit Comisiunea Mixtă

formează tocmai unul din articolele Tractatului. Evenimentele vor da probabil dreptate, previziunile lordului Granville și sfârșitul agitațiilor electorale va aduce fără îndoială în Regatul dunărean o apreciere mai justă a cestiunii; demersul pe care l-a făcut ministrul României la Londra, după instigațiunea guvernului său, spre a mulțumi reprezentanților noștri din Conferință pentru modificățiunile introduse după inițiativa lor în proiectul primitiv al Comisiunii permite în adevăr să sperăm că cabinetul din București, scăpat de toate preocupățiunile străine (electorale !), va da cea mai deplină dreptate operei diplomației europene.

Înainte și în timpul alegerilor publicul e dar prevenit de-a nu crede absolut nimic din toate protestațiunile foilor guvernamentale întru cât vor privi cestiunea Dunării.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1882-1883, 1888-1889

„TIMPUL”, „ROMÂNIA LIBERĂ”, „FÂNTÂNA BLANDUZIEI”

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XIII

Mihai-Eminescu.Ro